

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย

Factors Influencing Thai Investors' Equity Investment Selection Behavior

นางสาวนภาพร อยู่เล็ก

โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการเงินและการธนาคาร
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Napaporn Yulek

MBA In Finance and Banking Ramkhamhaeng University

Corresponding Author

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย (2) เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกลงทุนฯ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย (3) เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐาน ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักลงทุนชาวไทย จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือสำหรับใช้เก็บรวบรวมข้อมูล และการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกันมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทดสอบสมมติฐานที่ 2 ตัวแปรด้านแรงจูงใจในการเลือกลงทุนฯ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย ผลของการวิเคราะห์ด้านปัจจัยด้านแรงจูงใจต่างๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย โดยรวมร้อยละ 16% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทดสอบสมมติฐานที่ 3 ตัวแปรด้านปัจจัยพื้นฐานมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย ปัจจัยพื้นฐานด้านสภาพแวดล้อมด้านภาวะเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก ด้านสภาวะอุตสาหกรรม และบริษัทที่จะเลือกลงทุน โดยรวมร้อยละ 10% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : พฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย

Abstract

This research aims to (1) to study personal factors influencing the behavior of Thai investors in choosing to invest in ordinary shares (2) to study the motivations influencing Thai investors choosing to invest in ordinary shares (3) to study the fundamentals influencing the behavior of Thai investors in choosing to invest in ordinary shares. The sample group used in this research was 400 Thai investors. A questionnaire was the tool used to collect the information and hypothesis testing 1, the personal factor variable influenced the behavior of choosing to invest in ordinary shares of Thai investors. It was found that different personal factors influenced the behavior of choosing to invest in ordinary shares of Thai investors. The difference was statistically significant .05 The second hypothesis was tested. Influence on the behavior of Thai investors in choosing to invest in ordinary shares The results of the analysis of various motivation factors Influence on investment behavior of Thai investors overall, 16% of total percentage with statistical significance at .05 level. Hypothesis test 3. Fundamental variables influence investor's stock investment behavior. Thai people Fundamental factors of the Thai and world economic conditions Industry and companies to choose to invest in overall 10%, with a statistically significant level of .05

Keywords: Thai Investors' Equity Investment Selection Behavior

บทนำ

ในปัจจุบันการลงทุนมีหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเงินฝาก กองทุนรวม พันธบัตรรัฐบาล อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น และอีกหนึ่งการลงทุนที่เราน่าจะคุ้นเคยและคุ้นหูกันเป็นอย่างดีคือ การลงทุนใน “หุ้นสามัญ” หรือ “หุ้น” นั่นเอง หุ้นสามัญ (Common Stock) เป็นตราสารทางการเงินชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นตราสารออกโดยบริษัทมหาชนจำกัด (บมจ.) ที่แปรสภาพจากบริษัทจำกัด (บจก.) เป็นบริษัทมหาชนจำกัด (บมจ.) เพื่อเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และต้องการระดมเงินทุนไปใช้ในกิจการตามวัตถุประสงค์การใช้เงินในด้านต่างๆ เช่น พัฒนาและขยายธุรกิจ ชำระหนี้ตามภาระผูกพันธนาคาร เป็นต้น โดยผู้ลงทุนหุ้นสามัญจะมีสถานะเป็น “สิทธิร่วมเป็นเจ้าของบริษัท” ซึ่งจะมีส่วนได้ส่วนเสีย มีสิทธิในการออกเสียงลงมติในที่ประชุมตามสัดส่วนที่ถือครอง หรือสิทธิในทรัพย์สินและรายได้ของบริษัท รวมทั้งการได้รับผลตอบแทนในรูปของปันผล ซึ่งขึ้นอยู่กับอัตราผลกำไรและข้อตกลงของบริษัท โอกาสในการได้รับสิทธิในการจองซื้อหุ้นที่ออกใหม่เมื่อบริษัทมีการเพิ่มทุน และโอกาสที่จะได้รับอัตราผลกำไรจากส่วนต่างของราคาหุ้นสามัญเมื่อราคาปรับตัวสูงขึ้น

การลงทุนในหุ้น เป็นอีกทางเลือกการลงทุนที่สามารถสร้างผลตอบแทนในระยะยาวที่ดี อย่างน้อยผลตอบแทนที่ได้ก็อาจจะชนะเงินเฟ้อ ดังนั้นการหมั่นศึกษาว่าปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการลงทุนในหุ้น จะเป็นตัวช่วยให้เราประสบความสำเร็จในการลงทุน โดยบทความนี้จะมาเล่าให้ฟังถึง 3 ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางการเงิน และการเคลื่อนย้ายเงินทุน หรือ Fund Flow

ดังนั้นผู้สำรวจจึงต้องการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย ว่าผู้ลงทุนใช้สิ่งใดในการตัดสินใจที่จะเลือกลงทุนในหุ้นสามัญนั้นๆ โดยผู้สำรวจนำกรอบแนวคิด

ทฤษฎีต่างๆ ที่ได้ทำการศึกษาและได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ผลการสำรวจนี้อาจเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาการลงทุนในหุ้นสามัญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกลงทุนฯ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย
3. เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐาน ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ประเภทและรูปแบบของการวิจัย

การศึกษาและการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทยนี้ เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล แรงจูงใจในการเลือกลงทุนฯ และปัจจัยพื้นฐาน ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาและการวิจัย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย เป็นประชากรทั่วไปในประเทศไทยจำนวนทั้งสิ้น 766,826 คน เนื่องจากผู้ลงทุนในหุ้นสามัญกระจายอยู่ทุกจังหวัดของประเทศไทย ผู้วิจัยจึงมีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการคำนวณหากกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน สำหรับการสำรวจและเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 3 ตัวแปร ซึ่งได้แก่

- 1.1 ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ แหล่งที่มาของเงินลงทุน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์การลงทุน
- 1.2 ตัวแปรด้านแรงจูงใจในการเลือกลงทุนฯ ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ข่าวสาร ข้อมูลต่างๆ ช่องทางการเพิ่มรายได้ และให้ความสนุก บันเทิง
- 1.3 ตัวแปรด้านปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ สภาพแวดล้อมด้านภาวะเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก สภาวะอุตสาหกรรม และบริษัทที่จะเลือกลงทุน

2. ตัวแปรตาม คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย ได้แก่ วัตถุประสงค์หลักในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน และการเลือกกลุ่มธุรกิจ เพื่อกระจายความเสี่ยง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย
2. เพื่อทราบถึงตัวแปรด้านแรงจูงใจในการเลือกลงทุนฯ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย
3. เพื่อทราบถึงปัจจัยปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย
4. เพื่อทราบถึงทิศทางพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจนำข้อมูลปัจจัยด้านต่าง ๆ มาใช้ตัดสินใจลงทุน

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเลือกลงทุน

ผศ.เฉลิมขวัญ คุรุบุญยงค์ , หลักการลงทุน , 2557. , หน้า 18-23 ได้อธิบายหัวข้อการลงทุน ไว้ดังนี้

1. การลงทุน (Investment)

การลงทุน (Investment) หมายถึง การซื้อสังหาริมทรัพย์หรือหลักทรัพย์ของบุคคลหรือสถาบัน ซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยงตลอดเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำไม่เกิน 3 ปี การลงทุนแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภทคือ

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค

การลงทุนของผู้บริโภคเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวร เช่น รถยนต์ เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า ตู้เย็น โทรทัศน์ เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรในรูปแบบของตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้สินทรัพย์เหล่านั้นมากกว่า การซื้อบ้านเพื่อที่อยู่อาศัยถือว่าการลงทุนอย่างหนึ่งของผู้บริโภค หรือเรียกว่าการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ เงินที่จ่ายซื้อเป็นเงินได้จากการออม การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยนอกจากจะให้ความพอใจแก่เจ้าของแล้ว ในกรณีที่อยู่สงฆ์ในที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นมากกว่าอุปทาน มูลค่าของบ้านที่ซื้อไว้อาจสูงขึ้นหากขายจะได้กำไร ซึ่งถือได้ว่าเป็นเพียงผลพลอยได้

2. การลงทุนในธุรกิจ

การลงทุนในความหมายเชิงธุรกิจหมายถึง การซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่ารายได้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน มีข้อสังเกตว่าเป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจคือกำไร ซึ่งกำไรจะเป็นตัวดึงดูดใจผู้ลงทุนให้นำเงินมาลงทุน เป็นการนำเงินออมที่สะสมไว้หรือเงินกู้ยืมจากธนาคารมาลงทุนเพื่อจัดสร้างหรือจัดหาสินค้าประเภททุน ซึ่งประกอบด้วย เครื่องจักร อุปกรณ์ และสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ลงทุนในที่ดิน โรงงาน อาคาร สิ่งปลูกสร้าง นำมาใช้ประโยชน์ผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค ธุรกิจที่ลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนเป็นผลตอบแทน

3. การลงทุนในหลักทรัพย์

การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ในรูปของหลักทรัพย์ เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หรือหุ้น การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่างจากการลงทุนของธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากความเสี่ยงหรือผู้ออมเองยังไม่มีเงินมากพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็ตามไปซื้อหลักทรัพย์ที่พอใจที่จะลงทุน โดยได้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุน นอกจากนี้ ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่งคือกำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์

2. จุดมุ่งหมายในการลงทุน

จุดมุ่งหมายในการลงทุนของผู้ลงทุนแตกต่างกันไป ผู้ลงทุนส่วนมากลงทุนเพื่อหวังรายได้หรือหวังผลกำไร ซึ่งได้จากการขายหลักทรัพย์หรือต้องการได้ทั้งสองอย่าง ผู้ลงทุนต่างมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนตามความต้องการ และภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุนซึ่งจะแบ่งจุดมุ่งหมาย ดังกล่าวในลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. ความปลอดภัยของเงินลงทุน ความปลอดภัยของเงินลงทุนนั้น นอกจากจะหมายถึงความถึงการรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้ว ยังหมายรวมถึงการป้องกันความเสี่ยงซึ่งเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้อ จากความหมายดังกล่าว การลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีการกำหนดเงินต้นจำนวนแน่นอน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ และหุ้นบุริมสิทธิ มีกำหนดเวลาไถ่ถอนของบริษัทที่มั่นคงรวมอยู่ในความหมายนี้ นอกจากนี้ การลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มีฐานะมั่นคงและกำลังขยายตัวก็อยู่ในความหมายนี้เช่นกัน

2. เสถียรภาพของรายได้ ผู้ลงทุนมักจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ เนื่องจากรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ สามารถทำแผนการใช้เงินทุนได้ว่าจะนำรายได้ที่ได้ไปใช้เพื่อการบริโภคหรือเพื่อลงทุนใหม่ต่อไป นอกจากนี้ ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเป็นประจำย่อมมีค่ามากกว่าดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่สัญญาว่าจะให้ในอนาคต

3. ความเพิ่มพูนของเงินทุน ผู้ลงทุนมีจุดมุ่งหมายคือ ความพยายามจัดการให้เงินทุนเพิ่มพูนขึ้น แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า ความเพิ่มพูนของเงินทุนจะเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัวเท่านั้น การนำรายได้ที่ได้รับไปลงทุนใหม่จะก่อให้เกิดการเพิ่มพูนของเงินทุนได้เช่นเดียวกับการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัวผู้ลงทุนส่วนมากเพิ่มมูลค่าของเงินทุน โดยการนำดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ความมั่งคั่งของเงินทุนนี้ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนในแง่ที่ว่า เพื่อปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น เพื่อรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้และเพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น

4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย หลักทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้ง่ายและรวดเร็ว ขึ้นอยู่กับราคาขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้นจดทะเบียน ขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ จำนวนผู้ถือหุ้น และความสนใจที่ประชาชนทั่วไปมีต่อหุ้นนี้ หุ้นที่มีราคาสูงมักจะขายได้ยากกว่าหุ้นที่มีราคาต่ำ

5. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที เมื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุนมีสภาพคล่องสูง ความสามารถในการหาทำไร้อย่างลดลง ผู้ลงทุนต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องหรือหลักทรัพย์ที่ใกล้เคียงกับเงินสด เพราะหวังไว้ว่าหากโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจมาถึงก็จะได้มีเงินพร้อมที่จะลงทุนได้ทันที หรืออาจใช้เงินปันผล หรือดอกเบี้ยที่ได้รับมาเพื่อซื้อหุ้นใหม่ดังกล่าว

6. การกระจายเงินลงทุน มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการกระจายความเสี่ยง และการกระจายความเสี่ยงลงทุนในหลักทรัพย์กระทำได้ 4 วิธีดังนี้คือ

6.1 ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันเงินลงทุนและมีรายได้จากการลงทุนแน่นอน กับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ

6.2 ลงทุนในหลักทรัพย์หลายๆ อย่างผสมกันไป

6.3 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์เพื่อลดความเสี่ยงในเรื่องของน้ำท่วมหรือภัยธรรมชาติ เป็นต้น

6.4 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกัน

7. ความพอใจในด้านภาษี การจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง que ผู้บริหารเงินลงทุนต้องให้ความสนใจ คือจะอย่างไรจึงจะรักษารายได้และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ให้ได้มากที่สุด การจ่ายภาษีในอัตราก้าวหน้าจากเงินได้พึงประเมินทำให้ยากแก่การรักษาจำนวนรายได้นั้นไว้ ผู้ลงทุนอาจเสี่ยงการเสียภาษีเงินได้จากเงินได้พึงประเมินดังกล่าว โดยการลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับยกเว้นภาษี หรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผล แต่จะได้ในรูปแบบกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต

3. ทางเลือกในการลงทุน

ทางเลือกในการลงทุนนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายทาง สามารถแบ่งเป็นทางเลือกใหญ่ๆ ได้ 2 ทางด้วยกันคือ การลงทุนทางตรง (Direct Investment) กับการลงทุนทางอ้อม (Indirect Investment)

1. การลงทุนทางตรง (Direct Investment) คือ การลงทุนที่บุคคลหรือเจ้าของเงินลงทุนต้องทำการตัดสินใจลงทุนเอง ข้อมูลและคำแนะนำที่เขาได้จากบุคคลภายนอกนั้นเป็นเพียงแนวทางประกอบการตัดสินใจ แต่การตัดสินใจครั้งสุดท้ายเจ้าของทุนจะเป็นผู้ตัดสินใจเอง ทางเลือกของการลงทุนทางตรงนั้นแบ่งได้ 3 ลักษณะดังนี้

1.1 Fixed Principal Investment คือ การลงทุนในสินทรัพย์ที่รู้มูลค่าของเงินลงทุนที่จะได้รับคืน ณ วันสิ้นสุดสัญญา และผลประโยชน์ที่จะได้รับระหว่างช่วงเวลาลงทุนดังกล่าว เป็นการตอบแทนสินทรัพย์เหล่านี้ ได้แก่ ตั๋วเงินคลัง ตราสารพาณิชย์ (Commercial Paper) พันธบัตรรัฐบาล และพันธบัตรธุรกิจหรือหุ้นกู้ เป็นต้น

1.2 Variable Principal Securities คือ การลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่ทราบมูลค่าที่จะได้รับคืนในอนาคต เนื่องจากหลักทรัพย์เหล่านี้ไม่มีอายุครบกำหนดแน่นอนที่แน่นอน ซึ่งได้แก่ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นสามัญ หลักทรัพย์ที่แปลงสภาพได้ และวอร์เรนต์ (Warrant) เป็นต้น

1.3 Non-Security Investment เป็นการลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น เช่น การลงทุนที่ดินและอาคาร การรับจ้าง การซื้อสินค้าต่างๆ การลงทุนในธุรกิจที่เปิดใหม่ หรือธุรกิจที่กำลังขยายกิจการแต่ยังไม่ได้ออกหลักทรัพย์ขายให้ประชาชนทั่วไป

2. การลงทุนทางอ้อม (Indirect Investment) คือ การลงทุนที่มีสถาบันอื่นกระทำแทนเจ้าของเงินออม และตัดสินใจลงทุนแทนเจ้าของเงิน เจ้าของเงินทุนควรศึกษาถึงจุดมุ่งหมายในการลงทุนของสถาบันเหล่านี้

ก่อนลงทุนต้องศึกษาถึงจุดมุ่งหมายในการลงทุนของสถาบันเหล่านี้ การลงทุนในลักษณะนี้ ได้แก่ การลงทุนใน กองทุนต่าง ๆ เช่น กองทุนบำนาญ (Pension Fund) ซึ่งกองทุนบำนาญนี้จะนำเงินไปลงทุนในพันธบัตรธุรกิจ พันธบัตรรัฐบาล และการรับจ้าง กองทุนที่บริหารโดยกองทุนรวม เช่น กองทุนของสถาบันการเงินต่างๆ เป็นต้น ผู้ลงทุนอาจทำประกันชีวิตไว้กับบริษัทประกัน ค่าเบี้ยประกันที่ผู้ประกันจ่ายเป็นบางส่วนจะถูกนำไปลงทุน อีกต่อหนึ่งในรูปของพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรธุรกิจ หุ้นกู้ การรับจ้าง และลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจลงทุนในบริษัทลงทุน (Investment Company) เป็นต้น

ปัจจัยส่วนบุคคลที่อิทธิพลต่อการเลือกการลงทุนหุ้นสามัญ

อาจารย์ ดร.ศิรดา นวลประดิษฐ์ (2560) ได้อธิบาย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของบุคคล ไว้ ทั้งหมด 5 ข้อดังนี้

1. อายุของผู้ลงทุน หมายถึง ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรืออายุระหว่าง 25 - 40 ปี มักจะมีความกล้าเสี่ยง และสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความเพิ่มพูนแก่เงินลงทุน ในขณะที่ผู้ลงทุนซึ่งมีอายุระหว่าง 40 - 50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำหรือรายได้ที่สม่ำเสมอ

2. ภาระและหน้าที่ความรับผิดชอบ หมายถึง ผู้ลงทุนอาจมีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของครอบครัว เช่น ต้องให้การศึกษาแก่บุตร จึงทำให้มีความจำเป็นจะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคงและให้รายได้ที่แน่นอน ในขณะที่คนโสดอาจมีภาระความรับผิดชอบที่น้อยกว่า ย่อมลงทุนให้หลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้มากกว่า

3. สุขภาพของผู้ลงทุน หมายถึง ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุนมีผลต่อการกำหนดนโยบายการลงทุนของผู้ลงทุน เพราะผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน หมายถึง ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่ หรือเป็นผู้ปฏิเสธความเสี่ยง (Risk averse) อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่รับรู้จากการลงทุนในหลักทรัพย์ แต่อาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคต ในทางตรงกันข้าม ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย หรือชอบความเสี่ยง (Risk lover) ย่อมต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีผลตอบแทนสูงเพื่อสนับสนุนรายจ่ายในปัจจุบัน

5. ความจำเป็นของผู้ลงทุน หมายถึง ผู้ลงทุนแต่ละราย บางคนอาจมีความจำเป็นทางด้านการเงิน บางคนอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกและจิตใจ นักลงทุนบางประเภทอาจมีความจำเป็นที่จะต้องเก็บสะสมเงินไว้เพื่อใช้ในยามชรา เพื่อการศึกษา หรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

แรงจูงใจที่อิทธิพลต่อการเลือกการลงทุนหุ้นสามัญ

เฟลินพิศ วิบูลย์กุล (2558) ได้อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับแรงจูงใจและการจูงใจ ไว้ดังนี้

1. แรงจูงใจ (Motive) หมายถึง "บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายในตัวของบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลต้อง กระทำ หรือเคลื่อนไหว หรือมีพฤติกรรมในลักษณะที่มีเป้าหมาย" (Walters.1978 :218) กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ แรงจูงใจเป็นเหตุผลของการกระทำนั่นเอง

2. การจูงใจ (Motivation) เป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรมกระทำหรือกิจกรรมของบุคคล โดยบุคคล จูงใจกระทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ (ไมเคิล ดอมแจน Domjan 1996)

- ความสำคัญของการจูงใจ การจูงใจมีอิทธิพลต่อผลผลิต ผลผลิตของงานจะมีคุณภาพดี มีปริมาณมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับจูงใจในการทำงาน ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานจึงจำเป็นต้องเข้าใจว่าอะไรคือแรงจูงใจ ที่จะทำให้พนักงานทำงานอย่างเต็มที่ และไม่ใช่เรื่องง่ายในการจูงใจพนักงาน เพราะพนักงานตอบสนองต่องานและวิธีทำงานขององค์กรแตกต่างกัน การจูงใจพนักงานจึงมีความสำคัญ สามารถสรุปความสำคัญของการจูงใจในการทำงานได้ดังนี้

1. พลัง (Energy) เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญต่อการกระทำ หรือพฤติกรรมของมนุษย์ในการทำงานใดๆ ถ้าบุคคลมีแรงจูงใจในการทำงานสูง ย่อมทำให้ขยันขันแข็ง กระตือรือร้น กระทำให้สำเร็จ ซึ่งตรงกันข้ามกับบุคคลที่ทำงานประเภท "เช้าชาม เย็นชาม" ที่ทำงานเพียงเพื่อให้ผ่านไปวัน ๆ

2. ความพยายาม (Persistence) ทำให้บุคคลมีความมานะ อดทน บากบั่น คิดหาวิธีการนำความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของตนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่องานให้มากที่สุด ไม่ทำถอยหรือลดความพยายามง่ายๆ แม้งานจะมีอุปสรรคขัดขวาง และเมื่องานได้รับผลสำเร็จด้วยดีก็มักคิดหาวิธีการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อยๆ

3. การเปลี่ยนแปลง (variability) รูปแบบการทำงานหรือวิธีทำงานในบางครั้ง ก่อให้เกิดการค้นพบช่องทางดำเนินงานที่ดีกว่า หรือประสบผลสำเร็จมากกว่า นักจิตวิทยาบางคนเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นเครื่องหมายของความเจริญก้าวหน้าของบุคคล แสดงให้เห็นว่าบุคคลกำลังแสวงหาการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ให้ชีวิตบุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำงานสูง เมื่อคืนรนเพื่อจะบรรลุวัตถุประสงค์ใดๆ หากไม่สำเร็จบุคคลก็มักพยายามค้นหาสิ่งผิดพลาด และพยายามแก้ไขให้ดีขึ้นในทุกวิถีทาง ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการทำงานจนในที่สุดทำให้ค้นพบแนวทางที่เหมาะสมซึ่งอาจจะต่างไปจากแนวเดิม

4. บุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำงานจะเป็นบุคคลที่มุ่งมั่นทำงานให้เกิดความเจริญก้าวหน้า และการมุ่งมั่นทำงานที่ตนรับผิดชอบ ให้เจริญก้าวหน้าจัดว่าบุคคลผู้นั้นมีจรรยาบรรณในการทำงาน (work ethics) ผู้มีจรรยาบรรณในการทำงานจะเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ มั่นคงในหน้าที่ มีวินัยในการทำงาน ซึ่งลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์ ผู้มีลักษณะดังกล่าวนี้มักไม่มีเวลาเหลือพอที่จะคิดและทำในสิ่งที่ไม่ดี

- ลักษณะของแรงจูงใจ แรงจูงใจของมนุษย์มีมากมายหลายอย่าง เราถูกจูงใจให้มีการกระทำหรือพฤติกรรมหลายรูปแบบ เพื่อหาน้ำและอาหารมาดื่มกิน สนองความต้องการทางกาย แต่ยังมีความต้องการมากกว่านั้น เช่น ต้องการความสำเร็จ ต้องการเงิน ค่าชมเชย อำนาจ และในฐานะที่เป็นสัตว์สังคมคนยังต้องการมีอารมณ์ผูกพันและอยู่รวมกลุ่มกับผู้อื่น แรงจูงใจจึงเกิดขึ้นได้จากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

- แรงจูงใจภายใน (intrinsic motives) แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิดเห็น ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ ฯลฯ สิ่งต่างๆ ดังกล่าวมาเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวร เช่น คนงานที่เห็นคุณค่าของงาน มองว่าองค์กรคือสถานที่ให้ชีวิตแก่เขาและครอบครัว เขาก็จะจงรักภักดีต่อองค์กร การกระทำต่างๆ ให้องค์กรเจริญก้าวหน้า หรือในกรณีที่บ้านเมืองประสบปัญหาเศรษฐกิจ ในช่วงเวลาของเศรษฐกิจขาลง องค์กรการจำนวนมากอยู่ในภาวะขาดทุน ไม่มีเงินจ่ายค่าตอบแทน แต่ด้วยความผูกพัน เห็นใจกันและกันทั้งเจ้าของกิจการและพนักงาน ต่างร่วมกันค้าขายอาหารเล็กๆ น้อยๆ ทั้งประเภทแซนวิช ก๋วยเตี๋ยว ฯลฯ เพียงเพื่อให้มีรายได้ประทังกันไปทั้งผู้บริหารและลูกน้อง และในภาวะดังกล่าวนี้จะเห็นว่าพนักงานหลายรายที่ไม่ทั้งเจ้านาย ทั้งเต็มใจไป

ทำงานวันหยุดโดยไม่มีค่าตอบแทน ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นไปโดยเนื่องจากความรู้สึก หรือเจตคติที่ดีต่อเจ้าของกิจการ หรือด้วยความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกคนหนึ่งขององค์กร มิใช่เพราะเกรงจะถูกไล่ออก หรือไม่มีที่ไปก็กล่าวได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายใน

- แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motives) แรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคล ที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม อาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศ ชื่อเสียง คำชม การได้รับการยอมรับ ยกย่อง ฯลฯ แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวรต่อพฤติกรรม บุคคลจะแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าว เฉพาะในกรณีที่ต้องการรางวัล ต้องการเกียรติ ชื่อเสียง คำชม การยกย่อง การได้รับการยอมรับ ฯลฯ ตัวอย่างแรงจูงใจภายนอกที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม เช่น การที่คนงานทำงานเพียงเพื่อแลกกับค่าตอบแทน หรือเงินเดือน การแสดงความขยันตั้งใจทำงานเพียงเพื่อให้หัวหน้างานมองเห็นแล้วได้รับความดีความชอบ เป็นต้น

ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเลือกลงทุนหุ้นสามัญ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2558) ได้อธิบาย การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) รายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) เป็นการวิเคราะห์เศรษฐกิจ ภาวะอุตสาหกรรม และภาวะบริษัท เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ ซึ่งกรอบแนวคิด ดังนี้

1. การวิเคราะห์เศรษฐกิจ (Economic Analysis) เป็นการวิเคราะห์และพยากรณ์แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจในอนาคต ทั้งแนวโน้มระยะยาวและระยะสั้น ทั้งเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจโลก นอกจากนี้ ยังรวมถึงการวิเคราะห์วัฏจักรเศรษฐกิจ (Economic Cycle) ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจในด้านต่างๆ และนโยบายเศรษฐกิจของรัฐ เช่น นโยบายทางการเงิน นโยบายการคลัง นโยบายการค้าระหว่างประเทศ ว่าจะมีผลกระทบต่อธุรกิจที่ออกหลักทรัพย์มากน้อยเพียงใด

2. การวิเคราะห์อุตสาหกรรม (Industry Analysis) เป็นการวิเคราะห์อุตสาหกรรม (Industry Life Cycle) สภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรม ตลอดจนอนาคตของอุตสาหกรรมว่าจะมีแนวโน้มอัตราการเติบโตอย่างไร ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างด้วยกัน เช่น นโยบายของรัฐบาลที่จะให้การสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ โครงสร้างการเปลี่ยนแปลงระบบภาษีของรัฐบาล โครงสร้างของอุตสาหกรรมแต่ละประเภท เป็นต้น

3. การวิเคราะห์บริษัท (Company Analysis) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการวิเคราะห์หลักทรัพย์ด้วยปัจจัยพื้นฐาน ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกบริษัทที่ควรลงทุน โดยจะเน้นการวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) เช่น ประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของผู้บริหาร บุคลากร ขีดความสามารถด้านการตลาด การผลิต การบริการ การวิจัยและพัฒนา การบริหารและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร เป็นต้น และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ซึ่งจะวิเคราะห์จากงบการเงินทั้งในอดีตและปัจจุบันของบริษัท เพื่อนำมาประมาณการกำไรต่อหุ้นและราคาหุ้นในตลาด

5.1 การสรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยสามารถสรุปได้ 2 แบบดังนี้

5.1.1 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งผู้วิจัยใช้ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการทางสถิติ ดังนี้การ

5.1.1.1 เพศของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวนทั้งสิ้น 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 และเพศชาย จำนวนทั้งสิ้น 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 ตามลำดับ

5.1.1.2 อายุของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีช่วงอายุ 20 - 39 ปี จำนวนทั้งสิ้น 79 คน คิดเป็นร้อยละ 79.00 ช่วงอายุ 40 - 59 ปี จำนวนทั้งสิ้น 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวนทั้งสิ้น 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 และอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ

5.1.1.3 ระดับการศึกษาของนักลงทุนชาวไทย ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษาสูงสุดคือปริญญาตรี จำนวนทั้งสิ้น 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 ปริญญาโท หรือสูงกว่า จำนวนทั้งสิ้น 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวนทั้งสิ้น 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 ตามลำดับ

5.1.1.4 การประกอบอาชีพของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบอาชีพมากที่สุดคือ อาชีพพนักงานบริษัทจำนวนทั้งสิ้น 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวนทั้งสิ้น 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 อาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวนทั้งสิ้น 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 นักศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75อาชีพอื่นๆ จำนวนทั้งสิ้น 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 บุคคลากรเกษียณอายุ จำนวนทั้งสิ้น 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 และอาชีพค้าขาย จำนวนทั้งสิ้น 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

5.1.1.5 แหล่งที่มาของเงินลงทุนของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีแหล่งที่มาของเงินทุนมาจากงานประจำ จำนวนทั้งสิ้น 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.50 มาจากธุรกิจส่วนตัว จำนวนทั้งสิ้น 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 มาจากแหล่งอื่นๆ จำนวนทั้งสิ้น 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25 และมาจากเงินหลังเกษียณอายุ จำนวนทั้งสิ้น 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 ตามลำดับ

5.1.1.6 รายได้เฉลี่ยของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 50,001 บาทขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.75 รายได้เฉลี่ยระหว่าง 15,000 - 30,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 รายได้เฉลี่ยระหว่าง 30,001 - 50,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75 และรายได้เฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 ตามลำดับ

5.1.1.7 ประสบการณ์การลงทุนของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์การลงทุนน้อยกว่า 1 ปี จำนวนทั้งสิ้น 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 ประสบการณ์การลงทุน 1 - 3 ปี จำนวนทั้งสิ้น 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 ประสบการณ์การลงทุนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 73

คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 ประสบการณ์การลงทุน 4 - 6 ปี จำนวนทั้งสิ้น 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และ
ประสบการณ์การลงทุน 7 - 10 ปี จำนวนทั้งสิ้น 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 ตามลำดับ

5.1.1.8 สถานะทางการเงินในปัจจุบันของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมี
สถานะทางการเงินในปัจจุบันมีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน จำนวนทั้งสิ้น 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.75 มี
ทรัพย์สินน้อยกว่าหนี้สิน จำนวนทั้งสิ้น 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 มีความมั่นใจว่ามีเงินออม/เงินลงทุนมาก
พอสำหรับใช้หลังเกษียณ จำนวนทั้งสิ้น 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 และมีสินทรัพย์เท่ากับหนี้สิน จำนวน
ทั้งสิ้น 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ตามลำดับ

5.1.1.9 นักลงทุนชาวไทยคิดว่าตัวผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักลงทุนประเภทใด พบว่า ตอบ
แบบสอบถามเป็นนักลงทุนแนวปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental) จำนวนทั้งสิ้น 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 นัก
ลงทุนแนวเทคนิค (Technical) จำนวนทั้งสิ้น 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25 และนักลงทุนแนวโมเมนตัม
(Momentum Investor : MI) จำนวนทั้งสิ้น 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 ตามลำดับ

5.1.1.10 วัตถุประสงค์ในการลงทุนหุ้นของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมี
วัตถุประสงค์ในการลงทุน ดังนี้ ต้องการเพิ่มมูลค่าของเงินลงทุน จำนวนทั้งสิ้น 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.75
ต้องการผลตอบแทน จำนวนทั้งสิ้น 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 ต้องการรายได้ประจำจากการลงทุน จำนวน
ทั้งสิ้น 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 ต้องการสิทธิประโยชน์ทางภาษี จำนวนทั้งสิ้น 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75
และต้องการป้องกันเงินลงทุน จำนวนทั้งสิ้น 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

5.1.1.11 ระยะเวลาในการถือครองหุ้นของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามใช้
ระยะเวลาในการถือครองมากกว่า 2 ปี จำนวนทั้งสิ้น 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 ใช้ระยะเวลาในการถือครอง
1 สัปดาห์ - 1 เดือน จำนวนทั้งสิ้น 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75 ใช้ระยะเวลาในการถือครอง 1 - 2 ปี จำนวน
ทั้งสิ้น 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ใช้ระยะเวลาในการถือครอง 2 - 5 ปี จำนวนทั้งสิ้น 61 คน คิดเป็นร้อยละ
15.25 ใช้ระยะเวลาในการถือครอง 6 - 12 เดือน จำนวนทั้งสิ้น 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 และใช้ระยะเวลาใน
การถือครองน้อยกว่า 1 สัปดาห์ จำนวนทั้งสิ้น 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 ตามลำดับ

5.1.1.12 ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม
สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ที่ระดับความเสี่ยงปานกลาง จำนวนทั้งสิ้น 227 คน คิดเป็นร้อยละ 56.75 ระดับ
ความเสี่ยงสูง จำนวนทั้งสิ้น 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25 และระดับความเสี่ยงต่ำ จำนวนทั้งสิ้น 64 คน คิด
เป็นร้อยละ 16.00 ตามลำดับ

5.1.1.13 ระดับผลขาดทุนจากการลงทุนที่ยอมรับได้ของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบ
แบบสอบถามยอมรับผลขาดทุนได้ที่ระดับ 10 - 20% จำนวนทั้งสิ้น 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 ระดับผลการ
ขาดทุนต่ำกว่า 10% จำนวนทั้งสิ้น 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25 ระดับผลการขาดทุน 21 - 50% จำนวนทั้งสิ้น
90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 และระดับผลการขาดทุนมากกว่า 50% จำนวนทั้งสิ้น 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75
ตามลำดับ

5.1.1.14 การเลือกประเภทกลุ่มหลักทรัพย์ของหุ้นสามัญที่ต้องการลงทุน หรือหลักทรัพย์ที่สนใจ ของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มเทคโนโลยี จำนวนทั้งสิ้น 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25 ในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง จำนวนทั้งสิ้น 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 กลุ่มธุรกิจการเงิน จำนวนทั้งสิ้น 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวนทั้งสิ้น 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม จำนวนทั้งสิ้น 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร จำนวนทั้งสิ้น 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 กลุ่มทรัพยากร จำนวนทั้งสิ้น 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 และกลุ่มบริการ จำนวนทั้งสิ้น 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ตามลำดับ

5.1.1.15 จำนวนเงินที่ใช้ในการลงทุนมากที่สุดต่อหนึ่งหลักทรัพย์ของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามใช้เงินลงทุนมากที่สุดต่อหนึ่งหลักทรัพย์น้อยกว่า 50,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 168 คน คิดเป็น ร้อยละ 42.00 ใช้เงินลงทุนมากที่สุดต่อหนึ่งหลักทรัพย์ 50,001 - 100,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ใช้เงินลงทุนมากที่สุดต่อหนึ่งหลักทรัพย์ 100,001 - 200,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 ใช้เงินลงทุนมากที่สุดต่อหนึ่งหลักทรัพย์มากกว่า 1,000,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 40 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ใช้เงินลงทุนมากที่สุดต่อหนึ่งหลักทรัพย์ 200,001 - 500,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และใช้เงินลงทุนมากที่สุดต่อหนึ่งหลักทรัพย์ 500,001 - 1,000,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 ตามลำดับ

5.1.1.16 สัดส่วนเงินลงทุนเมื่อเทียบกับทรัพย์สินของท่านของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีสัดส่วนเงินลงทุนเมื่อเทียบกับทรัพย์สินน้อยกว่า 10% จำนวนทั้งสิ้น 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 สัดส่วนเงินลงทุนเมื่อเทียบกับทรัพย์สินประมาณ 10 - 20% จำนวนทั้งสิ้น 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 สัดส่วนเงินลงทุนเมื่อเทียบกับทรัพย์สินประมาณ 21 - 50% จำนวนทั้งสิ้น 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 และ สัดส่วนเงินลงทุนเมื่อเทียบกับทรัพย์สินมากกว่า 50% จำนวนทั้งสิ้น 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ตามลำดับ

5.1.1.17 บัญชีที่ใช้ในการชำระหลักทรัพย์ ของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามใช้บัญชีในการชำระหลักทรัพย์เป็นบัญชีเงินสด (Cash Account) จำนวนทั้งสิ้น 282 คน คิดเป็นร้อยละ 70.50 และเป็นบัญชีวางเงินล่วงหน้า (Cash Balance) จำนวนทั้งสิ้น 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 ตามลำดับ

5.1.1.18 วิธีการสั่งซื้อหลักทรัพย์ของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสั่งซื้อด้วยวิธีการสั่งซื้อทางอินเทอร์เน็ตด้วยตนเอง จำนวนทั้งสิ้น 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 วิธีการสั่งซื้อที่ห้องค้าด้วยตนเอง จำนวนทั้งสิ้น 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 และวิธีการสั่งซื้อทางโทรศัพท์ จำนวนทั้งสิ้น 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 ตามลำดับ

5.1.1.19 ระดับความเห็นของแรงจูงใจในการเลือกลงทุนของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นของข้อมูลแรงจูงใจในการเลือกลงทุน ดังนี้ กำไรจากการลงทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ได้รับผลตอบแทนสูงกว่าอัตราเงินเฟ้อ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ช่องทางการเพิ่มรายได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 สถานะทางการเงินของบริษัท โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ผลประกอบการของบริษัท โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ศักยภาพในการแข่งขันของบริษัท โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ราคาหุ้นเมื่อเทียบกับผลประกอบการของบริษัท โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 อัตราการจ่ายเงินปันผล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 การร่วม

ทุนหรือโครงการในอนาคตของบริษัท โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 การเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นย้อนหลัง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 เทรนหลักทรัพย์ตามสภาวะตลาด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ข่าวสาร ข่าวลือ ข้อมูลต่างๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 เป็นส่วนหนึ่งของการได้เข้าสังคม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 ให้ความสนุก บันเทิง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 ตามลำดับ

5.1.1.20 ระดับความเห็นของข้อมูลปัจจัยพื้นฐานของนักลงทุนชาวไทย ซึ่งผลของการวิเคราะห์เป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สภาพแวดล้อมด้านภาวะเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก โดยสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ สภาพคล่องทางเศรษฐกิจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจโลก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 อัตราดอกเบี้ย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 การผลิตและความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 และภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ตามลำดับ

สภาวะอุตสาหกรรม โดยสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ผลกระทบจากการเกิดโรคระบาด การก่อการร้าย ภัยธรรมชาติที่รุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 อุปสงค์ อุปทานของอุตสาหกรรม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 เทรนภาวะอุตสาหกรรม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และการกีดกันทางการค้า โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ตามลำดับ

บริษัทที่จะเลือกลงทุน โดยสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ สถานะทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 อัตรากำไรสุทธิของบริษัท โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 โครงการในอนาคต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 การร่วมทุน เชื่อมั่นในตัวผู้บริหาร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 การซื้อกิจการ หรือการควบรวมกิจการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และการเพิ่มทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ตามลำดับ

5.1.2 การสรุปผลการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์สมมติฐานทั้ง 3 ข้อ โดยมีการใช้สถิติการวิจัย ดังนี้

5.1.2.1 สมมติฐานที่ 1 ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกันมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.1.2.2 สมมติฐานที่ 2 ตัวแปรด้านแรงจูงใจในการเลือกลงทุนฯ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย ผลของการวิเคราะห์ด้านปัจจัยด้านแรงจูงใจต่างๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย พบว่า แรงจูงใจในการเลือกลงทุน ซึ่งได้แก่ ช่องทางการเพิ่มรายได้ กำไรจากการลงทุน ได้รับผลตอบแทนสูงกว่าอัตราเงินเฟ้อ สถานะทางการเงินของบริษัท ศักยภาพในการแข่งขันของบริษัท ผลประกอบการของบริษัท การร่วมทุนหรือโครงการในอนาคตของบริษัท ราคาหุ้นเมื่อเทียบกับผลประกอบการของบริษัท การเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นย้อนหลัง อัตราการจ่ายเงินปันผล เทรนหลักทรัพย์ตามสภาวะตลาดข่าวสาร ข่าวลือ ข้อมูลต่างๆ การเป็นส่วนหนึ่งของการได้เข้าสังคม และ

ให้ความสนุก บันเทิง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย โดยรวมร้อยละ 16% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.2.3 สมมติฐานที่ 3 ตัวแปรด้านปัจจัยพื้นฐานมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ข้อมูลปัจจัยพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ ปัจจัยพื้นฐานด้านสภาพแวดล้อมด้านภาวะเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก ด้านภาวะอุตสาหกรรม และบริษัทที่จะเลือกลงทุน โดยรวมร้อยละ 10% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 การอภิปรายผล

สำหรับการอภิปรายผลจะเป็นการเปรียบเทียบผลของการวิเคราะห์ของมูลกับผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถอธิบายตามสมมติฐานได้ดังต่อไปนี้

5.2.1 สมมติฐานที่ 1 ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกันมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (สรชานานูวัฒน์,2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนหุ้นสามัญในตลาด 233 หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักลงทุนที่อายุ สถานภาพ และแหล่งที่มาของเงินทุน แตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ (การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน) แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.2 สมมติฐานที่ 2 ตัวแปรด้านแรงจูงใจในการเลือกลงทุน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย ผลของการวิเคราะห์ด้านปัจจัยด้านแรงจูงใจต่างๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย โดยรวมร้อยละ 16% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (ทิฆัมพร จากสุวรรณ,2562) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการลงทุนและพฤติกรรมการลงทุนที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่านักลงทุนในหุ้นสามัญมีแรงจูงใจในการลงทุนเกี่ยวกับได้รับผลตอบแทนสูงกว่าการลงทุนในรูปแบบอื่น ส่งผลกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจลงทุนในหุ้นสามัญ สถาบันการเงิน (หลักทรัพย์) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรศึกษาแรงจูงใจของนักลงทุนกลุ่มเป้าหมายของตนเองอยู่เสมอ ควรเห็นการให้ผลตอบแทนในอัตราส่วนที่สูงเพื่อจูงใจให้นักลงทุนมาลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัท

5.2.3 สมมติฐานที่ 3 ตัวแปรด้านปัจจัยพื้นฐานมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนชาวไทย ปัจจัยพื้นฐานด้านสภาพแวดล้อมด้านภาวะเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก ด้านภาวะอุตสาหกรรม และบริษัทที่จะเลือกลงทุน โดยรวมร้อยละ 10% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (กนนวนรณ ศรีนวล , 2559) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในทองคำกับพฤติกรรมการลงทุนในทองคำของกลุ่มข้าราชการ พบว่า ปัจจัยภายในด้านสภาพคล่อง และด้านความรู้ในข่าวสารการลงทุนมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การลงทุน ด้านความเสี่ยง และด้านความรู้ในข่าวสารการ

ลงทุนมีความสัมพันธ์กับความถี่การลงทุน ปัจจัยด้านความรู้ในข่าวสารการลงทุนมีความสัมพันธ์กับมูลค่าการลงทุน ส่วนปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับความถี่การลงทุน ด้านเศรษฐกิจ และด้านเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับมูลค่าการลงทุน ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับสถานที่การลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 เพิ่มจำนวนชุดของแบบสอบถามให้ประชากรสุ่มมากกว่านี้ เพื่อความแม่นยำของผลการวิจัยที่ได้มา

5.3.2 ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะให้บางคำถามสามารถให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้หลายคำตอบ

เอกสารอ้างอิง

สรชา ตานานวัฒน์ และนพดล โทวิชัยกุล. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในจังหวัดเชียงใหม่. การประชุมวิชาการระดับชาติ ม.อ.ตรัง วิจัย.

ทิฆัมพร จาดสุวรรณ. (2562). แรงจูงใจในการลงทุนและพฤติกรรมการลงทุนที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจจกจิมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

มณีรัตน์ ศิริเลิศ (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในทองคำกับพฤติกรรมการลงทุนในทองคำของกลุ่มข้าราชการ. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

กนกวรรณ ศรีนวล (2559). การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุน ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจจกจิมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

กรนกมล สิริวัฒนชัย (2557). การตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจจกจิมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต.

เกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจจกจิมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เรวัต เทียมหมอก (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสบการณ์การลงทุนของวันักลงทุนรายย่อยเขตภาคกลาง ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.